

عنوان مقاله:

ویژگی سبکی فراوانی واژگان (سنجش عملی گزیده فصاید متنبی، ابن هانی اندلسی و احمد شوقی)

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات عربی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

علی اکبر ملایی - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه ولی عصر رفسنجان

خلاصه مقاله:

دایره واژگان به کار رفته در یک نوشتار اعم از شعر و نثر، از آشکارترین ویژگی های سبکی آفریننده آن به شمار می آید. کلمات، همان خشت هایی هستند که ساختمان یک اثر ادبی را به وجود می آورند؛ اما روشی که شاعر/ نویسنده در چینش آن ها به کار می برد، می تواند منعکس کننده شخصیت ادبی ویژه و وجه تمایز او باشد. تردیدی نیست که این ویژگی تنها یکی از عناصر سازنده سبک شاعر / نویسنده است، اما می توان با بررسی و ارزیابی آن، پرده از برخی رازهای نگارشی اثر هنری و سبک و سیاق آن برداشت. مقاله حاضر با تکیه بر روشی آماری نشان می دهد که تنوع دایره واژگان در شعر سه شاعر عربی به این ترتیب است که در شعر ابن هانیء بیشترین و در شعر احمد شوقی کمترین گوناگونی یافت می شود و شعر متنبی بر مبنای این محاسبه بین آن دو قرار می گیرد. انطباق نتیجه تحقیق بر فرض های مورد نظر نگارنده، کارآیی شیوه آماری به کار گرفته شده را تایید می کند.

کلمات کلیدی:

سبک، فراوانی واژگان، متنبی، ابن هانی اندلسی، شوقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/602706>

